

TÍÐINDI

Seebach fylti Vágsbø

Hóast tað var eitt kalt vikuskifti norðanfyri, so lögdu nógvar sær leiðina til Klaksvíkar til ársins summarmfestival.

Steinar Patursson

Høvuðsnafnið fríggjadagin var Rasmus Seebach, og hóast hann hevur framført á Summarfestivali fyrr, í 2011, so var hann absolutt fólka magnetur á festivalinum hesaferð. Vágsbøur og Biskupsstøðgøta

Under stjernerne på himlen, sum pápi hansara, Tommy Seebach, framførði til Eurovision í 1993.

Summarfestivalurin hevur áður verið raktur av ringum veðri - onkuntíð so ringt, at konsertir hava verið avlýstar, og stóri pallurin hevur verið

seg við einari ullintari tryggju og langum undirbuksum.

Komst tú inn á festivaløkið leygardag seinnapart, so fekst tú uttan iva kensluna av at vera Páll púra einsamallur.

Tað, at Silvaland var inni í ítróttarhøllini, samstundis sum at fyrsta konsertin - sum annars var ein frálík konsert hjá Mike the Messenger - var inni í tjaldinum, merkti, at einki fólk var at síggja aðrastaðni á festivaløkinum. Nøkur tandur gingu og mólu uttan mál ella mið við sölutjöldini, men annars var tomt. Hetta tykist at vera ein afturvend-

andi trupulleiki hjá festivalinum, at har er ov lítið at bjóða uppá um dagin. Tað er kanska ikki neyðugt við fleiri fram-

førslum; 32 konsertir er passaligt. Men har burði verið okkurt, ið lokkaði fyrr um dagin í hjartanum á festivalinum.

Leygardagin var høvuðsnafnið norsku Nico & Vinz, og teir sluppu fram at Vágsbøi á midnátt. Áhoyrarafjöldin var ikki eins stór og til Seebach konsertina, men orkustøðið hjá teimum báðum Nicolay Sereba Vincent Dery var í topp, og teir lögdu nógvar fyrir at øsa hýrin upp millum áskoðararnar. Saman við om-anfyreinevndu undirbuksum og ullintu tryggjum var hetta nokk at verja móti kalda gjóstrinum.

vóru á tremur við áhoyrarum. Hóast Seebach eina løtu gloymdi, hvar hann var, og sendi eina heilsan út til "vøkru genturnar í Tórshavn", so varð tað skjótt gloymt aftur, og áhoyrararnir sungu væl við, tá hann takkaði fyri seg við

tikin niður.

So var ikki hesaferð. Hóast tað var kalt - bitandi kalt - so var turt so at siga allan festivalin. Eitt kalt lot var gjøgnum festivaløkið frá byrjan til enda, men ráð eru fyri tí, og tey flestu høvdu ivaleyst brynjað

